

KAD NEISSEKTŲ MŪSŲ EZERAI

Užėjus į bet kurią lietuvišką draugiją tuojaus pasigirsta nusilundimai, kad mūsų jaunimas mažai domisi grupiniais o taip pat ir bendrai paėmus lietuviškais reikalais. Ši ypatybė yra taip paplitusi, kad ją galima laikyti veik būtina taisykle lietuviškose išeivių kolonijose. Šio straipsnelio tikslas — trumpai ir atvirai pagnagrinėti reikalą ir pasiūlyti kai kurias reformas senesniųjų — vyresniųjų laikysenoje jaunimo atžvilgiu, kad šis kiek galima labiau pasijustų lietuviškosios visuomenės nariu ir jaustų didesnę pareigą aktyviai dalyvauti lietuviškame gyvenime.

1. — KAIP YRA

Kalbant šiuo reikalu nėra mažiausios prasmės statyti pavyzdžių vieną ar kitą mūsų kolonijų. Visose vyrauja ta pati problema, todėl čia paliečiami klausimai tenka visiems lygiai.

Paprastai, kolonijoje atsiranda vienas kitas sumanesis ar veiklenis asmuo, kuris imasi jaunimo organizavimo darbo. Toks žmogus gali būti dvasiškis, didesnio išsilavinimo pasaulietis, arba ir paprastas judresnis pilietis; taip pat neretai susibūrimo mintis gali kilti ir iš paties jaunimo. Šis pirmasis žingsnelis turėtų išaugti į tvirtą augalą-organizaciją, bet dėl ja tai retai, o dažniausiai ir niekad neatsitinka. Dėl tokių nepasisekimų, senoji karta kaltina jaunimą vis naujų grupių steigimu, nepastovumu, rimties stokavimu, vaikiškumu ir pan. Jaunimas savo ruožtu kaltina vyresniojo amžiaus tautiečius, patys save ir taip viena po kitos griūva jaunimo sambūriai ir organizacijos. Išeina tikra maišalynė. O kas padengia viso šito šiupinio nusotolius? Ogi tas kas tą šiupinį virė: būtent mes patys, lietuviškoji visuomenė.

Senosios organizacijos stengiasi jaunimą būtinai įtraukti į savo narių sąrašą, jeigu tai nesi-seka, tai progai pasitaikius — o jų norint pasitaiko — šokama jaunimą kritikuoti, papeikti arba bent nutylėti kai pirmųjų dviejų atveju negalima pritaikyti. Žodžiu, vengiama jaunimą ir jo veiklą paremti jeigu jis nori pasireikdyti po "atskira vėliava". O jeigu kartais "dėl akių" paremiamas jaunimas, tai senosios organizacijos niekuomet nei per apsirikimą nepamiršta savų prekybinių interesų. Visa tai jaunimą veikia neigiamai ir kai ateina laikas, kai vyresniesiems pasidaro neišvengiamas jaunimo reikalingumas, šis nerodo didesnio noro prisidėti arba stengiasi atsilyginti panašia forma — prekyba.

Norėtusi mūsų pačių pasiklausti kodėl taip yra? Argi ne vistiek kokį vardą nešios jaunimas, kol jis žengs po lietuviškąją trispalvę, o ne, po raudojuoju skarmalu?

KAIP TURĖTŲ BŪTI

Kaip ir kiekviena tauta, taip ir kiekvienas žmogus nori ir trokšta būti laisvas ir savarankiškas,

nepriklausomas nuo kitų. Šis bruožas ypatingai ryškiai pasireiškia jaunuose žmonėse ir kas mėgintų juos surišti vienokiais ar kitokiais priklausomumo saitais, susidurs su neabejotinu pasipriešinimu. Labai didelę klaidą daro vyresnieji ir jaunimo, dvasios vadovai stengdamiesi primesti savo valią paties jaunimo laisvai išrinktoms valdyboms. Tokia elgsena nieko kito neatsiekia kaip nukirsti jaunimo dar vos besikalančius atsakomybės jausmo silpnus sparnus ir visai atima upą dėtis prie bet kokios veiklos, nes jaunuolis bematant pasijunta esąs tik paprastu įrankiu, kuri meistras vartoja pagal savo norą. Visi vyresnieji, kurie rūpinasi jaunimo reikalais, privalo duoti jam gerų patarimų ir perspėti ten kur mato jį elgiantis ne taip, kaip rodo visų priimti doros ir kultūringumo dėsniai, bet šiaip privalo leisti jaunima veikti savarankiškai, kad jis pajustų jog su juo skaitomasi kaip su atsakingu žmogumi, kad juo pasitikima ir kad jo idėjos suprantamos ir vertinamos.

Nepamirškime, kad jaunuolis įpratęs reikštis savoje organizacijoje, vėliau bus gabus ir suaugusiųjų vadovas, o ne vien tik pasyvus susirinkimų dalyvis, kaip daugelyje atvejų dabar yra. Kiekvienas žmogus taikosi susibūliuoti su savo vienmečiais. Taip daro seni, taip daro ir jauni; todėl nereikia ir norėti, kad jaunuolis stotų tokion draugijon, kurioje vyriauja senesniojo amžiaus asmenys ir kuri jaunimo netraukia. O vis dėl to, minimos organizacijos yra kaip lietuviškos ežerai svetimtaučių džiunglėje ir joms yra būtinai reikalingas nau-

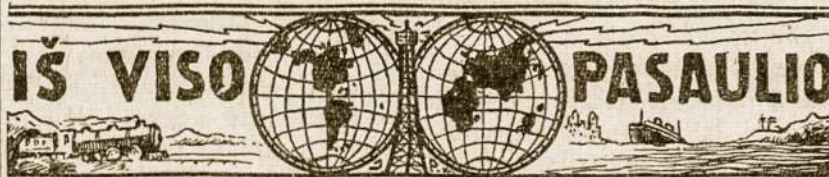
jas vanduo — jaunimas, kad neišsektų karštai nutautėjimo saulei kepinant.

Jei norime įsigyti jauno kraujo mūsų eilėse, tai visų pirma reikia tam palankias sąlygas sudaryti. Jaunimo nepritrauksime su kortų ir stikliukų "pramogomis", be to turėtų būti gėda taip pritraukti mėginti. O ar ši tik nebus pati pagrindinė prekė, kurią siūlome jaunimui?

NEGANA KORTŲ

Ką daugiau, apart kortų, galėtume jaunimui pasiūlyti? Pirmoje vietoje netrukdykime jaunimui reikštis nepriklausoma forma, o po kiek laiko ir šiandieniniai jaunuoliai pasijus ne taip jauni ir patys panorės, ar bent pakvietus nesipriešins, stoti į senesnes organizacijas. Bet tuo tarpu, tiek vyresniųjų, tiek jaunuomenės vienetai, gali ko puikiau-siai sugyventi vieni šalia antru, vieni kitus remdami; senesnės grupės prityrimu ir finansais (nes jos ekonomiškai tvirtiausios). o jaunuoliai savo vaikla ir entuziasmu. Tuomet turėsime darnų gyvenimą ir nebus to trūkimosi, kuris dar žymiai jaučiamas. Organizacijų gyvenimas kolonijose privalo būti rotacinis, turi sukurti lvg koks didelis ratas kuris judina visą lietuviškosios veiklos mechanizmą. Privalo prisidėti namuose ir šeštadieninėse mokyklose, tęsti jaunimo sąjūdžiuose ir baigtis senosiomis organizacijomis. Nei viena suminėti ciklo dalis negali veikti pavieniškai. Mokykla ir jaunimo organizmai yra kaip tos upės, kurios neša savo vandenį į lietuviškos ežerų — senąsias draugijas. Tai yra stipriųjų vienetų baseinai be kurių ilgai išsilaikyti negalima.

(nukelta į 5 pusl.)

- Lankydamasis Sovietų Sąjungoje amerikietis Yale universiteto profesorius C. Burghorn, Sovietų saugumo organų buvo areštuotas ir apkaltintas šnipinėjimu. Amerikos Valstybių ambasadorius Foy Kohler sovietų valdžiai pareiškė grieštą protestą Amerikos vyriausybės vardu.

- Po dr. Arturo Fondizi pašalinimo nuo prezidento pareigų, Venezuelos vyriausybė protestuodama prieš šį veiksmą buvo nutraukusi diplomatinis santykius su Argentina. Šiomis dienomis oficialiai buvo pranešta, kad Venezuela vėl atnaujina diplomatinis santykius su Argentina.

- Vietnamo Karinė valdžia ir Kariuomenės Vadovybė pranešė, kad ji imsis grieščiau priemonių kovai prieš komunizmą.

- Mirė popiežiaus Pijaus XII ir Jono XXIII asmeninis gydytojas dr. Antonio Gasparini sulaukęs 81 metų amžiaus.

- Į Vašingtoną atvyko Sovietų Sąjungos — "gerų norų" delegacija. Oficialių istaigų ji buvo labai šalta sutikta, dėl amerikiečio profesoriaus Burghorn suėmimo. Keliautojai viešai pareiškė, kad ji nieko bendro neturi su minėtu reikalu.

- Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas Kennedy pareiškė spaudos atstovams, kad Amerikos Jungtinės Valstybės pripažįsta Argentinos vyriausybės teisę žibalo kontraktų panaikinimui, bet tik kad visoms viešai bendrovėms būtų tinkamai atlyginta už nuostolius.

- Habanos radio žiniomis, šiomis dienomis buvo sušaudyti keturi asmenys La Cabana karo kalėjime. Minėti asmenys buvo suminti išsikeliant į salą, ir buvo apkaltinti sabotažu ir šnipinėjimu Jungtinių Amerikos Valstybių naudai.

ARGENTINOS IR JAV SANTYKIAI

Šių metų lapkričio mėn. 12 dieną užsienio spaudos atstovai buvo surengę tradicinius pietus. Juose dalyvavo taip pat ir Argentinos užsienio reikalų ministeris su savo svarbiausiais bendradarbiais. Pietų metu min. M. A. Zavala Ortiz kalbėdamas apibūdino Argentinos vyriausybės užsienio politikos ir krašto ekonominius bruožus.

Ministeris pabrėžė, kad panaikinimas naftos kontraktų nepakeis Argentinos ir Jungtinių Amerikos Valstybių draugiškumo santykių. Ir, kad abiejų kraštų geri ir draugiški santykiai naudingesni laisvajam pasauliui, negu kaip žibalo kontraktai. Toliau savo kalboje pažymėjo, kad Argentina kiekvienu atveju yra pasiruošusi išklausti kiekvieno draugiško krašto pareiškimus, bet kuriuo reikalu. Šis jo pareiškimas buvo taikomas Čilės ir Argentinos pastarųjų dienų nesu-sipratimuose dėl sienų klausimo. Ir prie to pridūrė, kad nekreips jokio dėmesio į neteisėtus reikalavimus, bet tik ims dėmesin į draugiškus pareiškimus visuose iškilusiuose klausimuose. Taip pat pažymėjo, kad jis savo privačia iniciatyva stengsis pagyventi, Punta del Este visų tautų priimtą pagelbos planą atsilikusiems kraštams. Toliau pasakė, kad vyriausybė saugos savo savistovumo ir lygybės reikalą, ir, kad bet kokie monopoliai, kaip krašto viduje, taip pat ir tarptautinėje srityje turi išnykti. Ir kad, visos tautos turi būti vienodai traktuojamos, nežiūrint jų dydžio nei ekonominės padėties, lygiai taip pat kaip ir žmonės, turi būti lygūs žmonėms.

Paliesdamas Pietų Amerikos ekonominę padėtį, pabrėžė, kad Jungtinės Amerikos Valstybės yra parodžiusios gerą valią ir kad nuo 1961 metų yra nemažai padėjusios ekonominiai atsilikusiems kraštams suteikdamos 1000 milijonų dolerių ilgalaikių paskolų su mažais nuošimais arba be jų, ir nemažai negražinamos paramos. Ši Jungtinių Valstybių suteiktoji pagelba yra sveikintina ir mieliai sutinkama tik tuo atveju, jei ji yra teikima be jokio išskaičiavimų, kad didžiųjų arba gerai ekonomiškai išsivysčiusių tautų, jėgos politika pasikeistų į tisingumo ir lygybės politiką. Tokių būdu bus pasiektas tautų solidarumas su tomis, kurios reikalingos laisvės ir tisingumo.

Paliėtęs privačios iniciatyvos padėtį, min. Zavala Ortiz pareiškė, kad Argentinos vyriausybė žinodama gerąsias privačios iniciatyvos puses, sveikina ir remia ją. Bet ši privati iniciatyva neturi pamiršti, ir neapsirikti, kad jokios koncesijos, nei privilegijos nėra pageidautinos. Visiems turi būti vienodos veikimo sąlygos ir teisės. Tarpusavis lenktyniavimas yra visiems laisvas ir pageidautinas.

Toliau ministeris pabrėžė, kad Argentinos vyriausybės politikos bazė yra taikos išlaikymas visame žemės rutulyje ir kad ji stengsis palaikyti draugiškus santykius su visais taiką ir laisvę mylinčiais kraštais, ir kad bus siekiama pirmoj eilėj iškelti tautų ir asmenų laisvės ir teisės principus ir kad Argentinos vyriausybė nesidės į jokias unijas prieš nieką, tik bendradarbiaus žmonių gyvenimo pagerinimui ir sveikos demokratijos iškelimui ir pagerinimui.

Po to jis atsakinėjo į įvairius spaudos atstovų užklausimus.

AMERIKOS PAGELBA ATSIKILUSIEMS KRAŠTAMS

Amerikos pagelba suteikta atsilikusiems kraštams padėti pasiekė 2600 milijonų dolerių. Ši pagelba buvo suteikta, skaitant nuo liepos 1961 metų iki 30 birželio 1963 m. Pagelba suteikta koncesijų ir paskolos forma šiems Pietų Amerikos kraštams: Argentinai — 211 mil. Bolivijai — 102,5 mil. Brazilijai — 357,9 mil. Čilei — 304,4 mil. Kolumbijai — 197,8 mil. Costa Rica — 25,2 mil. Dominikonų Res. — 86,2 mil. Ecuadoriui — 73 mil. Salvadoro Resp. — 45 mil. Guatemalai — 23 mil. Haiti — 13 mil. Hondurui — 16,3 mil. Jamaikai — 15 mil. Meksikai — 191,3 mil. Nicaragai — 18 mil. Panamai — 34,5 mil. Paragvajui — 17,3 mil. Peru — 99,7 mil. Urugvajui — 28,8 mil. Venezuelai — 114 mil. Br. Guajanai — 2,9 mil. Br. Hondurui — 1,5 mil. ir kitoms sritims — 23,8 mil. Dar lieka nepaskirstytų — 166 mil.

- Indonezijos generolas Natution Indonezijos Krašto Apsaugos Ministeris ir Kariuomenės Štabo viršininkas išvyko į Maskvą, Belgradą, Paryžių ir Vašingtoną ginklų užpirkimo reikalu Indonezijos kariuomenei.

Antanui Slančiauskui dėl jo tėvo Juozo Slančiausko mirties, reiškiamame nuosirdžiausią užuojautą Šv. Cecilijos choro nariui ir solistui Arg. Liet. Šv. Cecilijos choras.

Berisso Gyvojo Rožančiaus draugija kun. Aug. Steigvilai, mirus jo mamytei reiškia gilią užuojautą.

PADEKA
Visiems pareiškusiems užjautą mano motinos mirimo proga, nuosirdžiai dėkoju, prisimindamas visus maldose.
Kun. Augustinas Steigvila.

MŪSŲ SKAITYTOJAI PASISAKO

Su dideliu susidomėjimu teko skaityti apie mūsų ateitininkų sumanymus, liečiančius vasaros stovyklą jaunimui. Atmintina, kad daugumoje pasaulio kraštų yra skiriama labai didelės reikšmės jaunimo auklėjimui ir veiklai gamtos sąlygos. Nepriklausomos Lietuvos laikais skautai, šauliai, ateitininkai ir kitos organizacijos tankiai vykdavo stovyklas, išvažiavimus, ilgesnes keliones po kraštą, kuriose dalyvavo didelis skaičius jaunimo, patyrusių vadovų/ių priežiūroje.

Panašūs bandymai — daugelis jų labai sėkmingi — buvo įvykdyti ir Argentinos lietuvių tarpe. Prisimena skautų stovyklos Ran-elagh'e, TT. Marijonų vasarvietę į Kordobos kalnuose, ateitininkų išvykos į Villą Elisą.

Vasaros metu, kai jaunimas yra laisvesnis nuo mokslo ar darbo įsipareigavimų, sąlygos nėra vienos bet kelių stovyklų surengimui yra labai palankios. Pradžiai galima būtų pasitenkinti Buenos Aires apylinkėmis, kas leistų išvengti ilgesnių kelionių ir didelių išlaidų. Gyvenimas palapinėse, užsiėmimai pagal numatytą tvarką, žaidimai, dainos ir atatin-kamai pravedami rimtesni auklėjantieji pasikalbėjimai, kuriuose dalyvauja visi stovyklautojai, palieka neišdildančių įspūdžių ir duoda tvirtą pagrindą artimesniam bendradarbiavimui ir darnesniau veikimui.

Kiek teko patirti, stovyklų minčiai yra didelio pritarimo žymėnų mūsų veikėjų tarpe, ypač tu, kurie turėjo asmeniško patyrimo toje srityje Lietuvoje ir kt. kraštuose. Mūsų dabartinėse sąlygose galėtumėm pradėti vykdyti šį sumanymą kukliu mastu, sudarant atatinamo amžiaus 15-30 jaunuolių vienetus ir pasinaudojant didesniu vasarvietėm ar ūkiais, kuriuos mūsų tautiečiai turi Buenos Aires apylinkėse.

Stovyklos galėtų veikti nuo 4 iki 12 dienų. Kiek teko patirti, skautų vadovybė tebeturi palapines, kurios būdavo vartojamos arkstyvėsniais atvejais. Galėtumėm taip pat kreiptis į tautiečius, turinčius susisiekimo priemones, dėl stovyklautojų ir medžiagos pervežimo. Galiausiai netrūktų ir asmenų, kurie apsintų stovyklų vadovavimui.

Reikia pasveikinti ateitininkus, kurie pirmieji ėmėsi šio sumanymo. Būtų taip pat pageidautina, kad ALOS Taryba, Arg. Lietuvių Bendruomenė ar kiti pajėgesni vienetai susidomėtų šiuo reikalu ir imtų pasitarimo su visais tais, kurie sutiktų vienu ar kitu būdu prisidėti ar paremti. Netenka laukti, kad visi pritariantieji iš karto pasireikštų... Esu tačiau, tikras, kad susidarius užuomazgai ir išjudinus klausimą, susilauktumėm skaitlingų remėjų ir bendradarbių.

Turėjau progos susipažinti su p. J. Papečkiumi, jam besilankant Argentinos sostinėje, iš kurio gavau leidinį "Lietuviai Argentinoje". Manau, kad mano nustebimas prilygo nustebimui visų tu, kuriems teko susipažinti su šiuo nepaprastu mūsų sąlygose, istorinės vertės albumu. Galima jį įvertinti tikrai ypatingu įnašu į Argentinos lietuvių kultūrinį gyvenimą.

Garbė ir padėka priklauso pp. J. Brizgiui ir J. Papečkiumi, kurie šį kartą įrodė, kokį nepaprastą

darbą gali atlikti du pasiryžėliai, nepabūgę kliūčių, sunkumų ir piniginių naštos. Vieną pageidavimą galima būtų išreikšti leidėjams ir tiems, kurie ateityje imtų panašaus darbo — tai padidinti įrašų raides ir vengti smulkių nuotraukų. Antras nuoširdus pageidavimas, kad tie tautiečiai, kurie iki šiol knygos neįsigijo, nepraleistų progos ja apsirūpinti kol leidinys neišpažduotas, kadangi kitos panašios dovanos artimu laiku yra sunku tikėtis.

LAIKO skiltyse teko skaityti labai įdomų ir vertingą p. K. Ulvydžio straipsnį liečiantį lietuvių reikalus. Turiu pasakyti, kad pilnai sutinku ir pritariu iškelto minterim. Gal tektų šia proga prisiminti dabartinį JAV prezidentą J. F. Kennedy, kuris didžiuojasi savo airiška kilme, o pačioje Airijoje laikomas tautos sūnumi...

Visad galime išsilaikyti gerai lietuviams ir drauge naujo krašto pavyzdiniais piliečiais. Tuo vien įsigysime daugiau draugų mūsų Tėvynei. Tenka pastebėti, tačiau, kad padėtis gali atrodyti kiek kebliai kai grynai lietuviškoje draugijoje atsiranda keli vietiniai, prie kurių iš mandagumo tenka derintis kalboje, papročiuose, ir tt. Panksto ir kiek galima išvengti. Našiais padėti turime numatyti iš

Atrodo, kad Argentinos Lietuvių Organizaciją ir Spaudos Tarybą iš lėto bet įtikinančiai mezgiasi ir stiprėja. Tarybos posedžiuose pastoviai dalyvauja be atstovai, darosi kas kart lengviau rasti bendrą kalbą, tartis visus veik visų svarbesniųjų draugijų dominančiais klausimais. Taryba tampa tuo, kas buvo numatyta ją steigiant — lietuvišką organizaciją ir samburių lygiateisę seimą, kurioje vyrauja nuoširdi, tautinė nuotaika.

AR GALIMAS NEATEISTINIS KOMUNIZMAS?

Dr. J. Dragiškis.

Paskelbus mano straipsnį "Lietuvos gyvenimo pakitėjimą stebinti", žinomas mūsų laikraštini-ninkas tarp kitko man parašė: "Straipsnis politinei propagandai parašytas. Mokslinių atžvilgių jam trūksta objektyvumo ir vokiško "Sachlichkeit". Tam daktarui reikėtų perskaityti prof. K. Mehnert knygą "Der Sowjet — Mensch"...

Gyvenant mums tremtyje nesuprantu, kokią politinę propagandą galėčiau varyti. Žinau, jog kur bebūčiau šioje žemelėje, visur randuosi toje pat Dievo karalystėje, ir savo užduotį matau prisidėti prie tos Dievo karalystės plėtimo ar bent jos išlaikymo žmonių širdyse. Visi mano raštai tik tam tikslui tetarnauja. Kada parašau kokį raštą su vokiška tai pasako, jog tokiam veikalui "Sachlichkeit", leidyklos paprasmaža tesusiras skaitytojų ir kad todėl nepelninga leisti tokį veikalą. Noron — neneron tenka rašyti kuo populiariausiai, kas tačiau nekluduoja būti objektyviam ir rašyti tik tiesą. Metnerto knygos neteko skaityti, gi literatūros apie materializmą - komunizmą perskaičiau teik, kad ir su vežimėliu vargu ją begalėčiau pavežti. Be to gyvendamas po komunistų valdžia ir tiesioginiai galėjau stebėti komunizmą. Taigi manau galįs kalbėti apie jį objektyviai.

Kad perėmus aname mano straipsny paminėtų faktų objek-

Būtų tikrai pageidautina, kad Taryboje dalyvautų visi be išimties lietuviški vienetai. Tie, kurie laikosi nuošalyje ir tokiu būdu nutolsta nuo bendro junginio susidurs su sunkumais, kurių tikrai išvengtų dalyvaujant Taryboje.

Nauja lietuviška valandėlė Argentinos radio bangomis yra sveikintinas reiškinys, tiek, kiek yra sveikintinas visoks atsinaujinimas ir jaunų pajėgų pasireiškimas. Valandėlė palieka jaukų ir malonų įspūdį. Tenka laukti, kad jos remėjai ir vadovai ištesės pasirinktame kelyje ir padarys vertingą įnašą mūsų kultūrinio veikimo praturtinimui. Todėl, gero pasisekimo!

Argentinos Lietuvių Prekybininkų ir Pramoninkų Sąjungai iš naujo viešai pasireiškus, tenka išgirsti įvairių atsiliepimų tos organizacijos klausimu. Netruksta aurodymų bei patarimų, kas ir kaip yra darytina. Be abejo, nurodymai yra visad naudingi, bet dar naudingiau būtų, jei "garbės patarėjai" duotų pavyzdį asmeniškai veikla ar įvykdymais. Ap-skritai, ALPPS nedaug kuo skiriasi nuo kitų mūsų draugijų santykiuose su lietuviška visuomene — mūsų tautiečių asmenine pažanga ar pasiekti vaisiai vien mažai dalimi pasireiškia organizacijoje, atseit, pavieni asmenys tankiai pralenkia bendrom visuomenės pastangom pasiekiamus vaisius. Šis klausimas yra tikrai platus ir įdomus, vertas atskiro, išsamaus straipsnio. Tuo tarpu galėčiau užtikrinti tuos, kurie sielojasi dėl ALPPS, kad Sąjungos vadovai nėra daug blogesni ar geresni už kitų mūsų draugijų vadovybės — atlieka kas įnamoma pagal esamas sąlygas ir galimybes. Buenos Aires, 1963 Spalio mėn. Leonardas Sruoga.

STAIGA MIRĖ KUN. KAZIMIERAS VENGRAS

Gautomis iš Š. Amerikos žiniomis, š. m. spalio mėn. 29 d. visai netikėtai „Draugo“ namo patalpose mirė kun. Kaz. Vengras, didelis veikėjas, Argentinos lietuvių misionierius.

Kun. K. Vengras buvo gimęs 1910 m. balandžio mėn. 2 d. Bostono mieste, lietuviškoje še-

moje. Pradžios ir aukštesnįjį mokslą baigė Bostone, o vėliau įstojo į Aukštąją Marijonų Mokyklą Marian Hills, iš ten buvo pasiūstas į Montrealį Kanadoje, o vėliau studijavo Kaune Vyt. Didž. Universitete. Kunigu buvo įšventintas 1936 m. lapkričio 1 d. Kaune.

Vos tik grįžus Amerikon, tuojau buvo paskirtas vykti į Argentiną dirbti lietuvių tarpe. Argentinon atvyko 1939 m. kovo mėn. kartu su kitais dviem misionieriais: kun. Ant. Andriūšu ir kun. Jonu Jakačiumi, iš kurių pas-

tininis dar gyvena Š. Amerikoje.

Kun. Kaz. Vengras kartu su minėtais kunigais tuojaus ėmėsi statybos ir kurimosi darbo. Po kelių metų atsistojo dabartinė Aušros Vartų bažnyčia ir vienuolynas, o kiek vėliau ir dabartinė parapijos mokykla su salionu, prie kurio statybos daugiausiai ir pasidarbavo kun. K. Vengras.

Kartu kun. Vengras padėjo kurtis Tėvams Marijonams ir Rosario mieste, kur buvo paskirtas pirmuoju klebonu. Visi Argentinos lietuviai labai gerai prisimena kun. Vengrą, kaip labai veiklų ir energingą bei pasiaukojusį kunigą, kuris bedirbdamas tarp Argentinos lietuvių praleido apie 15 metų ir paliko visuose nepamirštamą įspūdį.

Kun. Kazimieras Vengras buvo palaidotas Čikagoje Tėvų Marijonų kapų dalyje, paskutinį kartą dar palydėtas į Aušros Vartų parapijos bažnyčią Čikagoje, o iš ten daugybei žmonių dalyvaujant į kapus. Tai buvo Vėlinių dienoje. Pamaldas už jo sielą buvo atlaikytos ir pas mus Aušros Vartų parapijoje, lapkričio mėn. 9 d.

Kitos gedulingos pamaldos bus atlaikytos lapkričio mėn. 29 dieną (šeštadienį) 7 val. vakaro. Kviečiami dalyvauti visi lietuviai. Kviečia Argentinos Tėvai Marijonai.

Kun. KAZIMIERUI VENGRUI, Rosario Lietuvių Bendruomenės Kurėjui Š. Amerikoje mirus reiškia giliausios užuojautos giminėms ir drauge liūdi Rosario lietuviai. Rosario Lietuvių Ben-nė.

Kun. KAZIMIERIUI VENGRUI, Argentinos lietuvių misionieriui staiga mirus gilia užuojautą reiškia Tėvams Marijonams. Arg. Lietuvių Ben-nė.

blėmes soviėtiques" Paris, 1962 tėvai ir vaikai gali "laisvai" pasirinkti rusišką ar savo tautinę mokyklą. Tikėtai potvarkiu iš 8.X.1959 metų leista tautinėse mokyklose šalia rusų istorijos mokinti ir savo tautos istorijos, tačiau nepaskiriant tan atskirų valandų. Aišku, kad mokyklos virto tikriausia priemone paversti lietuvius klusniais komunistų vergais ir rusų "patrijotais".

Quebec'o universiteto filosofijos profesorius vengras Aurelo Kolnai parašė visiems komunizmo simpatikams labai rekomendotina knygą "Errores del Anicomunismo", Madrid 1958. Eidadamas prie tiesioginių minėtoje lietuvių komunizmui simpatike argumentų sustosiu ties vienu — kitų iš jų.

Sakoma, kad krikščionybė pradžioje buvusi neva tai komunistiška ir tam paremti nurodėma į Apašt. Darbų V, I — II. Norint tą šventraščio vietą aiškinti komunizmui palankia prasme reikia tyčia užmerkti akis ir nematyti viso 4 skyrelio, kur Šv. Petras aiškiausiai pasako, jog niekas jam (Ananijui) netrukde pasilaikyti savo turto, ir kad jani išmetinėjama tik jo veidmainystė. Reikia tyčia užmerkti akis veik i visą šventraštį, kurs aiškiausiai pripažista žmogui nuosavybės teisę, kurs uždraudžia net mintyje pageidauti svetimo turto ir neleidžia ne tik pavergti kito žmogaus, bet net jo garbės paliesti. Šventraštis aiškiausiai gina žmogaus laisvę ir kitas individuales teises.

AR JEZUITAI KURĖ KOMUNIZMĄ?

Toliau minėtasis rašytojas nurodo man į neva tai jezuitų sukurtą komunistinę santvarką Paragvajuje. Žinomas Argentinos istorikas — akademikas Guillermo Furlong, S. J. parašė su visa "Sachlichkeit" 788 pusl. knygą "Misiones y sus pueblas de Guaranies", B. A. 1962. Visiems žinomas yra faktas, kad P. Amerikos indėnai nėra linkę dirbti ir bevelija gyventi skurdžiai. Per pusanro šimtmečio jezuitai stengėsi juos išauklėti, pripratinti dirbti ir gyventi žmoniškose sąlygose. T. Furlong p. 425 rašo: "Niekada bendroji nuosavybė nemonopolizavo visos privatinės nuosavybės, nei nuosavybės šeimų ar nuosavybės "kacikų" — jų kunigaikščių. Visada būta nuosavybės trijų rūšių ir niekada nebuvo monopolizuojama produkcijos šaltiniai, nei jos priemonės, nei darbo išdavos... P. 428 rašo: Atsižvelgiant į "Real Cedula" iš 1743 ir į visą eilę kitų dokumentų yra tiesiog vaikiška kaitėti apie komunizmą minetuose "Reducciones Guaraniticas". P. 728: Jezuitų sistema kaip tik ir siekė apsaugoti individuales indėnu ir jų šeimų teises".

Mano oponentas nurodo ir į vienuolynus kaipo komunizmo židinius. Kad teksai nurodymas liūdią apie labai paviršutinišką mintijimą paaiškėja prisiminus faktą, kad vienuolynai nėra sąmybos, bet auklėjimo ar labdarybės įstaigos, išsilaikančios geroka dalimi iš aukų.

Casa "DOMICELA"

— PRIEINAMOS KAINOS —

Sav. A. LEVANAČIUS

ĮVAIRIŲ RŪŠIŲ MEGZTINIAI,

SALIKAI, KAMPEROS

Šilko ir drobės išdirbiniai

CANADA 2025 Lanús O.

Moteris ir GYVENIMAS

NAUDINGI PATARIMAI

Grietinės Kremas

2 šaukštai cukraus, 1 šaukštas krakmolo, mažas kiekis druskos, 1 puodelis tirštos grietinės, 1 kiaušinio trinis, 1/2 šaukštuko tarkuotos citrinos žievelės.

Į dvigubą puodą sudėti cukrų, krakmolą, druską, grietinę ir kiaušinio trinis, gerai išplakti. Paskui uždėti ant verdančio vandens ir virti maišant iki visa masė pasidarys vienuoda ir sutirštės. Po to nukelti nuo ugnies ir sumaišyti su tarkuotos citrinos žievelėmis. Atšaldyti šaltame vandenyje, nuolatos maišant. Atšalusį kremą naudoti tortui arba kitiems reikalams.

TORTAS IŠ APELSINŲ

300 gramų miltų, 200 gramų cukraus, 2 šaukšteliai kepimo miltelių, 1/4 šaukštelio druskos, 1/2 šaukštelio sodos (bicarbonato), 1 stiklinė apelsino sulčių, 1 apelsino tarkuotos žievelės, 100 gramų sviesto ir 1 kiaušinis.

Per sietelį persijuoti miltus, cukrų, kepimo miltelius, druską ir sodą ir visą gerai sumaišyti. Atskirai sumaišyti apelsino sultis su tarkuota apelsino žieve ir šildytu sviestu. Viską sumaišius dėti į sviestu įteptą ir miltais išbarytą kepimo formą ir kepti karštame pečiuje apie 40—50 minučių.

AKIŲ GIMNASTIKA

Visose mokyklose, kariuomenėje, klubuose ir įvairiuose jaunimo iškilose praktikuojama kūno mankšta. Daugumas atlieka bendrą arba tam tikrą pasirinktą gimnastiką. Bet apie akių gimnastiką niekas nesirūpina, nežiūrind, kad jau pradžios mokyklų suoluose dalis vaikų sėdi su akiniais. Jų akys tikrai nėra sugadintos, bet tik nusilpę dėl nuovargio.

Žemiau nurodyti akių pratimai yra labai paprasti, bet labai naudingi, ypač asmenims, kurie prie elektros šviesos praleidžia ilgą valandą beskaitant, arba dirbant kitą kokį darbą, kuris reikalingas didelio akių įtempimo.

Akių pratimai reikia pradėti nuo 10 judesių ir kiekvieną dieną palaipsniui dauginti iki 30 reikiamų judesių.

1. Pradžioje žiūrėti kiek galima daugiau į kairę ir staigiai perverčiant akis į dešinę ir atgal.

2. Žiūrėti žemyn ir aukštyn, labai stipriai žvilgsniu.

3. Žiūrėti į daiktą, kuris randasi labai arti ir staiga permesti žvilgsnį į tolimą daiktą.

Virš minėta mankšta stiprina akių raumenis, padidina kraujo cirkuliaciją apie akis ir tuo stiprina matomumą.

Iš „Reflector“

KAIP NAUDOTIS SAULE

„Saulė gyvybės ir sveikatos šaltinis“. Šis posakis senas ir teisingas. Tad artinantis vasarai, pasinaudokime saule, kur bebūtum, vasarvietėse ar namuose.

Saulės dėka, organizmas gali pasinaudoti nekuriais vitaminais, kurių dėka stiprinamas žmogaus organizmas, bėto gydo visą eilę ligų, ypač vaikams rachitą.

Sveikiausi saulės spinduliai yra iš ryto, maždaug iki 11 val., o popietinis kaitinimasis saule, mažiau naudingas, nes gaunama mažiau ultravioletinių saulės spindulių.

Iš pavasario jau palengva reikia pratintis, kad vėliau nuo perdidelio nudegimo netektų nukentėti.

Kas turi riebią veido odą, tam saulė veikia teigiamai į grožį. Veidą padaro švelnesnį ir jaunesniu atrodantį.

Nežiūrint, virš išvardintų gerųjų saulės savybių, neprotingai ja besinaudojant, taip pat galima ir daug sau žalos pasidaryti.

Reikia vengti per stipriai nudeginti nosies viršų, kad neprasi-dėtų luptis ploselinis odos sluoksnis, kurio sugydymas kartais užsitęsia iki žiemos. Taip pat atsargiai reikia pratinti ir kitas jautresnias kūno dalis, pečius, krūtinę ir užpakalines kojų — blauzdų dalis.

Sergantieji žiemos metu plaučių uždegimu, arba stipresniu plaučių gripinių suerzinimu, reikia pasitarti su gydytoju, o bendrai mažakraujai ir nusilpę, turi saugotis nuo ilgesnio deginimosi saulėje.

Per stipriai nudeginus veidą, atsiranda daugiau sendinančių raukšlių. Taip pat ir visame kūne nuo nudegimo raudonomis dėmėmis raukšlėjasi kūno oda.

Jeigu, nežiūrint viso atsargumo, pasitaiko nudegti vien raudonomis dėmėmis, tai tais atvejais reikalinga nudegintą vietą ištepti alkoholiu (spiritu), ir jeigu to nepakanka, galima dėti kompresus iš tarkuotų bulvių arba vandeniui su solisiliatum de sodio (1 gramą stiklinėn vandens) arba lengvai išplaktu kiaušinio baltymu. Praėjus dešimčiai minučių po uždėjimo bent kurio iš virš minėtų priemonių, reikalinga nudegintą vietą atsargiai nuvalyti ir užpilti kukurūzo krakmolu arba lengva talka. Yra pavojinga, kai nuo stipraus nudegimo pakyla temperatūra, arba išsukia vėmimą. Tokiais atvejais skubiai reikia kreiptis į gydytoją. Kol bus suteikta gydytojo pagalba, reikia daug gerti vandens arba kokių nors vaisių sulčių su dideliu kiekiu cukraus.

Antanina Mikelionienė

KINAS, TELEVIZIJA IR VAIKAI

Ne kurie stebėjimai Vokietijoje parodė, kad kino filmos, ir tiek televizija, vaikų auklėjime daro gerą įtaką, jeigu yra gerai parenkamos programos. Blogai veikia į vaikų žiaurūs vaidmai. Vaikas pamatęs baisią sceną, spontaniškai užmerkia akis, kad to nematytų. Gautas išpūdis prasišė kartais kelioliką dienų. Vaikas tampa nervuotesnis, vaigo be noro, blogai miega, matytas žiaurios scenas sapnuoja ir dėl jų išbaiminęs staigiai šoka iš miego, kartais pradeda verkti.

Dėl patyrimų smarkiai susirūpino aukšti auklėjimo autoritetai tvirtindami, kad tokie vaiko pergyvenimai kenkia ne tik psichiniam, bet ir fiziniam vaiko išsivystimui.

A. M-nė

GERIEJI DARBELIAI

Visi: Vaje! Štai! Kupiną maišą! Tai bent vyras! Valio!

Danutė: Tiktai nesugriūk su našta! Bukly!

Kerniukas: Mažai dar prisikrovei! Ar neperlengva? Kaip plunksną neši! (tyčiojasi).

Danutė: Nesijuok iš jo... Matai, kaip tempia net dvilinkas susirietęs (visi juokiasi, mėgždžioja, maišas krinta, anglis pabyra).

Buklys: O jūs, žioplai!... Matai, ką padarėte, Surinkite dabar! Kai žmogus dirba, nereikia trukdyti.

Danutė: Mes nieko nedarėm. Nė neprisilietėm to maišo.

Buklys: Bet erzinate, kaip katinai! Kvatojote iš manęs!

Danutė: Tai atsiprašom, Bukly... Mes nežinojom, kad juokas gali maišą nuo pečių nutraukti... Surinksim (visi renka).

Buklys: (pailsėdamas) Ir sunkybė tų anglių (kasosi nugarą). Net kaulai griekši!

Kerniukas: Tai nieko — turi už nuodėmes atkentėti. Tau ne peteliškės šaudyti... Ir prižadėjai dar du maišus. Turi atnešti, mes žiūrėsime (Buklys nueina).

Danutė: Skaidryte, mes tau viską pagelbėsime. Ar dar turi šiandien darbų?

Skaidrytė: Žąselės nepalesintos...

Jaunutė: Aš palesinsiu. Noriu ir aš ką nors... Eiva.

Skaidrytė: Eiva (abi nueina).

Kerniukas: Va, ir Jaunutė, ta bailelė, rado progą geram darbui. O ką jūs, kregždės, sugalvojote?

Danutė: Tai jau mums žinoti. Gudruolis! Nesakysime!

Danguolė: Mes tau nesakysime...

Kerniukas: Kodėl? Mano račiukus, štai, jau ir pačios matote.

Danutė: Mums nėra laiko su tavim šnekėtis (mergaitės kuždasi, stato pašaly staliuką, kėdę, ruošia kažką).

Kerniukas: Kas gi čia bus? Vaisės kokios ar kas?

Danutė: Vistiek ne tau! Gali nesmailinti liežuvio (mergaitės kaišo kėdę vainikais, įbėga rėkdama Jaunutė).

Jaunutė: Oi! Gelbėkit! Bijau! Žąsinas vejas!

Kerniukas: (visiems juokiantis) Nebijok... Ką jis tau darė, kad rėki?

Jaunutė: Pirštą sugnybo! Skauda... Neisiu daugiau!

Skaidrytė: (paskui Jaunutę atėjusi) Aš sakiau —

pati lesinsiu, aš papratusi ir nebijau.

Jaunutė: Biauzybė tas žąsinas!

Skaidrytė: Jis geras. Tik reikia atsargiai — saugotis jo snapo... Ką jis žino, kad skauda! Pačiuopo ir gnyba... Neverk, tuoj nustos skaudėję...

Jaunutė: Kad... aš nemoku nieko gero padaryt... Aš norėjau tau padėt... Bet žąsino bijau... Ar neturi kitokių darbų?

Skaidrytė: Dar indai plauti, asla iššluoti, ugnelė kurstyti...

Jaunutė: Tai einam, aš ugnį pakurstysiu (abi nueina).

Danutė: O mes paskubėkim (kėdė apkaišoma, vėl eina Buklys su maišu, kiti nori — juoktis).

Kerniukas: (graso visiems) Ššš! Netrukdykit sunkiai dirbančiam... Iškentėkit nesijuokę, o tai vėl maišas pabirs...

Danutė: Štai, žiūrėkite, ar ne puikus sostas?

Kerniukas: O kam tas sostas?

Danutė: A, gudruolis! Ot ir nežinai...

Kerniukas: Tai tu pasakyk.

Danutė: Ką duosi, tai pasakysiu.

Kerniukas: Tau tuojau duot... Na, gerai, duosiu...

Danutė: Ką tu duosi?

Kerniukas: Ogi — du tuščius, trečią nepilną... (juokas).

Danutė: Tu apgaudinėjai!

Kerniukas: Kad su tavim kitaip negalima. Už koki tuščią nieką — vis duok! Tai negera mada! Tu atsipratink tokio gobšumo! Kiek aš ką pasakau ar padarau kitiems, niekada neprašau atlyginimo. Tai būtų nedraugiška. Tiktai gobšuliai taip daro!

Danutė: Na, jau pasakysiu. Čia bus mūsų Skaidrytei sostas! Tegu ši diena bus — našlaitės pagerbimo šventė! Mes čia ją pasodinsim...

Kerniukas: Tu puikiai sumanei — geriau už viską...

Danutė: Tavo račiukai irgi gera dovanėlė Skaidrytei.

O mes dar eisim ją nuo visų triušų pavaduoti (mergaitės nubėga).

Kerniukas: (Į Gilinį) Tai matai, dirbau, kiek galėjau.

Gilinis: Tu sumanus vyras (pasirodo vėl Buklys su maišu).

Kerniukas: Ei, duok šen maišą — jau račiukai baigti, pamėginsime, ar atlaikys (deda maišą ir nuveža į šalį).

Gilinis: (varto vėl knygą). Graži knyga, koki pa veikslai!

Skaidrytė: (įeina) Mergaitės mane pavarė, sako —

turi pasilsėti, o jos už mane viską dirba...

Gilinis: Taip ir turi būti. Šiandie tavo šventė...

Skaidrytė: Kokia šventė?

Gilinis: Našlaitės pagerbimo diena. Ir mes kiekvienas kokį gerą darbėlį... Kaip Senelis sakė. Todėl Buklys anglis tempė. O Kerniukas račiukus padirbo...

Skaidrytė: Kaip aš atsidėkosiu?

Gilinis: Nereikia. Mes ne dėl padėkos... Mes norime pamatyti Lietuvą. Už gerus darbus Senelis žadėjo parodyti... Ir aš — tau padovanoju knygą. Tai pati gražiausia, įdomiausia iš visų mano knygų.

Skaidrytė: Tu visada geras (grįžta mergaitės, berniukai).

Danutė: Valio! Valio! Visi darbai atlikti. Dabar švėsime šventę!

Danguolė: Šventę švėsime!

Danutė: Skaidryte, tavo garbei išpuoštas sostas...

Kaip Senelis sakė, jei mylėsime tave, našlaitė, tai pamatysime Lietuvą... Sako, ir ji dabar našlaitė, dideliame varge, skriaudas kenčia! Sėskis į sostą...

Skaidrytė: Ne, Ne... Man perpuiku... Aš nepratus...

Danutė: Nesibrangink — tavo šventė! (mergaitės ima ją už rankų ir sodina, berniukai paima kėdę ir atsargiai neša per sceną aplink, ir dainuoja visi).

Juokias baltos gėlės
Saulės spinduliuos,
Mūsų našlaitėlė
Lelija laukuos...

Blanksta šviesios žvaigždės
Jūroj sutemos,
Tik negėsta širdys
Meilės kupinos...

Baltos gėlės vysta
Šalnoje nakties,
O mūsų draugystė
Niekad nenuvys...

Danutė: Dabar tau dar dovanų įteiksim.

Skaidrytė: (sumišusi) Aš jau turiu — knygą štai puikią Gilinis davė...

(bus daugiau!)

Sekmadienio Dimečiai

DIDYBE MAŽUME

Labai įdomus epizodas yra aprašytas Evangelijoje. Kai kartą tarp apaštalų iškilo ginčas, kuris iš jų didesnis, tuomet Kristus liepė pašaukti vaiką ir pastatęs jį viduryje apaštalų, tarė: „Jei nepasidarysite, kaip šitas vaikas, neįeisite į Dangaus karalystę“.

Dėl Kristus parinko ir pritaikė šį palyginimą, kaip sąlyga būti įskaitytam į išrinktųjų eiles? Tikriausiai ne dėl to, kad vaikas mums atrodo simpatiškas ir nekalts. Bet gal dėl jo galvosenos. Vaikams paprastai kasdieniniai dalykai atrodo dideli. Pavyzdžiui vaikui užtenka šluotos, ant kurios užsėdęs jis išvaizduoja kaip raitelis, jam užtenka pasistatyti iš pagalių namelį, jis jaučiasi kaip karalius savo rūmuose. Kitaip saktant jis priduoja mažiems dalykams didelę reikšmę, nes pats būdamas mažas, išvaizduoja kitus dideliais. Kiekvienam vaikui jo tėvas atrodo pats stipriausias žmogus.

Lygiai nė vienas žmogus negalima atrasti ką nors didingo, jei pama jis pats nepasidaro mažas savo dvasioje. Kai žmogus išvaizduoja esąs labai didelis ir išmintingas, tuomet jis panašus į puodą pilną vandens. Jis niekam nenaudingas, nes negalima panaudoti kitam tikslui, kol nėra išvalytas nuo savo puikybės. Tas kuris mano, kad jis viską išmano, nereikalingas kitų patarimą, yra panašus į puodą pilną vandens.

Kai mes buvome vaikai, mums patikdavo žiūrėti į savo šešėlių, ypač, kai vakare saulei leidžiantis jis pasidarydavo toks ilgas ir didelis lyg koks milžinas. Bet beveik nieko nelieka vidudienyje, kai saulė šviečia virš galvos.

Lygiai ir žmogui, kuris yra nutolęs nuo Dievo, save mato lyg ta milžiną šešėlių ir juomi džiaugiasi kaip vaikas, save laikydamas labai dideliu. Bet kuomet žmogus šiek tiek priartėja prie Dievo, tuomet vis labiau save mato mažesnį ir kuklesnį.

Kuo žmogus labiau priartėja prie Dievo, tos amžinosios saulės, tuo labiau jis pamato savo menkystę ir silpnumą. Didieji žmonės, kurie tikrai buvo dideli, nes buvo šventieji, visada jautė savo nepaprastą menkystę, palyginus su Dievo didingumu ir šventumu.

Sakoma, kad Šv. Augustinas kartą vaikščiodamas pajūryje, pamatė vaikutį semiantį jūros vandenį į smėlio duobutę. Tuomet šventasis paklausęs:

— Ką veiki, vaikelį? Tuomet vaikutis atsakęs:

— Noriu išsemti jūros vandenį ir supilti į šią duobutę.

Tuomet Šv. Augustinas nusitebintas pasakęs:

— Tai negalimas dalykas, vaikeli!

O vaikutis jam ramiai atsakęs:

— O kaip tu nori Dievo paslapties gilybes suprasti savo ribotu galvojuimu.

• Graikai pasisakė už krikščionių vienybę. Atėnuose, Graikijos sostinėje gyventojai buvo apklausi, ar jie nori krikščionių vienybės. 64 procentai pasisakė, už krikščionių vienybę. Už vienybę su Katalikų Bažnyčia, pripažįstantį popiežiui pirmenybę, pasisakė tikrai 11 procentų. Visi kiti pasisakė bendrai už krikščionių vienybę.

• Popiežius pakėlė Vatikano tarnautojams algas. Pop. Povilas VI atsižvelgdamas į kainų pakilimą, paskutiniu laiku pakėlė 20 procentų Vatikane dirbantiems vaidininkams. Paskutinis algų pakėlimas įvyko prie Jono XXIII 1959 metais liepos mėnesį.

Tuomet šventasis suprato, kad tai buvo jam taikoma, kuris savo žmogišku protu ieškojo suvokti Dievos galybes gilumą.

Ištikrųjų kuomet žmogus savo labai ribotu protu nori suvokti Dievo galybę, tuomet jis atsiduria kaip tas vaikas su duobute prieš neapmatomos jūros gilybę ir platybę, tuomet nieko kito nelieka kaip pripažinti savo ribotumą ir silpnumą ir nulenkus galvą atiduoti Dievui prideramą garbę.

Kuomet Galėjo Galilėjas pirmą kartą per teleskopą pažvelgęs į tolimus dangaus žvaigždynus, išvydo didelę daugybę naujų dangaus kūnų, tuomet jis sukniupo prie teleskopo ir pagarbiu savo Kurėją, kuris tą nuostabų žvaigždžių pasaulį sukūrė.

Lygiai ir žmogui, kuris šalia savo riboto proto pagalbon pasima tikėjimo žiūrėtoją ir tikėjimo akimis pažvelgia į patį visų daiktų Kurėją, tuomet supranta visą savo menkystę ir Dievo didybę ir yra pasiruošęs suklypti ir atiduoti Kurėjui visą garbę.

Kun. Augustinas.

IŠ KATALIKIŠKOJO PASAULIO

• Argentinos Prez. Dr. Illia, vienaje spaudos konferencijoje paklaustas apie Pop. Jono XXIII encikliką „Mater et Magistra“, pareiškė, kad šią encikliką „reikia 100 kartų iš naujo skaityti“. Kaip žinoma, naujos Argentinos prezidentas Dr. Illia yra iš katalikiškos šeimos ir aukštai vertina savo religiją bei Bažnyčią.

• Katalikų Mokyklos Argentinoje labai smarkiai didėja. Pavyzdžiui Santa Fe provincijoje iš viso katalikų mokyklose mokosi apie 15.000 mokinių. Toje provincijoje, Rosario mieste Tėvai Marijonai šiemet jau baigia įrengti modernią pradinę mokyklą, kuri pavadinta „Lietuvos Respublikos“ vardu. Mokyklos pašventinimas įvyks gruodžio mėn. 29 d.

• Avellanedoje Žosistų V kongresas. Š. m. lapkričio mėnuo 10 iki 20 dienomis, Avellanedoje vyksta Pietų Amerikos Žosistų (jaunųjų katalikų darbininkų) kongresas, kuriame avadovauja iš Romos sugrįžęs Avellanedos vysk. Jeronimo Podesta, garbės svečiu yra pats žosistų įkurėjas ir tėvas kan. Cardijn. Aušros Vartų parapija taip pat turi stiprią žosistų grupę, kuri dalyvauja šiame kongrese.

• Romoje Bažnyčios Susirinkimo Tėvai, jau priėmė kaikuriuos pakeitimus kas liečia Mišias ir sakramentus. Bus galima kai kurias dalis skaityti vietinėje kalboje, sakramentai visi galima teikti taip pat vietine kalba. Be to yra priimtas projektas Bažnyčioje įvesti diakonus, kurie kunigams padėtų jų tarnyboje. Vyskupams suteikiamos daug platesnės galios: jie yra įjungiami į visos Bažnyčios valdymą kartu su Popiežiumi sudarydami taip vadinamą „Vyskupų Kole-

gija“ kuri turės teisės svarstyti visos Bažnyčios reikalus.

• Savizudybių skaičius auga. Pagal vokiečių katalikų žinių agentūrą „Kipa“ Vokietijoje savizudybių skaičius pakilo iki to laipsnio, kad mirštančiųjų tarpe savizudybės užima trečią vietą. Tas pats reiškinys pastebėtas ir Danijoje, Švedijoje ir Šveicarijoje, kur gyvenimo lygis yra gana aukštas.

• Šveicarijoje kovojama už katalikų teises. Šveicarijoje vis daugiau balsų pasirodo spaudoje, kurie reikalauja katalikams lygių teisių. Įdomu konstatuoti, kad šie balsai ateina iš protestantų pusės. Pavyz. „Genovos Tribuna“, rašo, kad uždraudimas Šveicarijoje gyventi Tėvams Ježuitams, kuris dar galioja, jau reiktų panaikinti. Šie ir panašūs draudimai katalikams jau yra atgyvenę dalykai, užbaigia laikraštis. Labai džiugu konstatuoti šį faktą, kad protestantai nebejaucia antipatijos katalikams, kaip anksčiau kad būdavo. Šiam pasikeitimui įtakos be abejo turi nauja Katalikų Bažnyčios laikysena prieš kitatikius, ypač nuo Pop. Jono XXIII laikų.

• Lietuvoje uždrausta skambinti varpais, iš privačių šaltinių gautomis žiniomis paskutiniu laiku Lietuvoje yra uždrausta skambinti bažnyčių varpais ir palydėti kunigui numirėlių į kapines. Šiuo draudimu komunistai nori paralyžuoti kunigų veiklą, žmones atitraukti nuo bažnyčios. Prisimena anie liūdni revoliucijos laikai Rusijoje, kuomet raudonarmiečiai uždarė bažnyčias ir varpus suliedino į patrankas. Bet tikintieji vistiek nenustojo garbinę Dievą savo namuose.

ŠVIESUS MARIJONAS KUNIGAS

Romoje Tėvų Marijonų generaliniame name gyvena kun. Kazimieras Reklaitis kuris šių metų spalio mėn. sulaukė 76 metus amžiaus ir 50 metų kunigystės.

Kun. Kaz. Reklaičio gimtinė yra Suvalkija — Marijampolė, kur jis 1887 m. spalio mėn. 22 d. išvyko šio pasaulio šviesę. Pradžios ir gimnazijos mokslus baigė Marijampolėje.

KUNIGIŠKA VEIKLA TREMTYJE

Nuo 1904 metų jis mokėsi Petrapilio kunigų seminarijoje. Kaip gabų klieriką seminarijos vadovybė pasiuntė į Romą, kur mokslus baigė filozofijos ir teologijos daktaro laipsniais.

1913 m. spalio mėn. 28 d. Romoje buvo išventintas kunigu. Ta proga aplankė Pop. Pijų X-į. Tuoj buvo pašauktas į Petrapilį dėstyti kunigų seminarijoje. Tuo pačiu metu veikė su lietuviais pabėgėliais Rusijoje. Suorganizavo pabėgėliams šelpti „Liaudies Sąjungą“, kuri apjungė 60 Rusijos miestų, kur buvo pabėgėliai.

„Liaudies Sąjungos“ lėžomis ir išduotais trijų kalbų pasais, tūkstančiai pabėgėlių po karo galėjo sugrįžti į Lietuvą. Ir patsai kun. Kaz. Reklaitis 1918 metais grįžo Lietuvon.

MARIJONŲ KONGREGACIJOS TARNYBOJE

Dar Petrapilyje kun. Kaz. Reklaitis susipažino su Dievo tarnu Jurgiu Matulaičiu ir buvo jo tiek

paveiktas, kad įstojo į naujai atkuriamą Marijonų Kongregaciją.

Kai prof. J. Matulaitis buvo paskirtas Vilniaus vyskupu, kun. K. Reklaitis rūpinosi Marijampolėje seselių atkurta vienuolija.

Kad pažintų daugiau pasaulio, kartu padėtų Čikagoje dirbantiems Tėvams Marijonams, kun. K. Reklaitis 1923 m. atvyko Čikagon. Tuoj ėmėsi kultūrinio darbo: redaguoti „Draugą“ ir „Laiivą“, vadovauti įsikuriusioms seselėms Kazimierietėms, dėstyti lietuvių kalbą Mundelein kun. seminarijoje.

AMŽINAJAME MIESTE

1925 m. lapkričio 17 d. šaukiamas arkiv. Jurgio Matulaičio atvyko Romon. Po nemaža rūpeščių įkūrė centrinis marijonų vienuolijos namus, tarptautinę marijonų kolegiją, kurioje mokosi marijonų studentai. Po staigios arkivysk. J. Matulaičio mirties (1927 m.) kun. Kaz. Reklaitis rūpinosi Lietuvos naujai steigtos bažnytinės hierarchijos reikalais.

Karo metu nuo 1940 iki 1947 metų vėl teko apsigyventi Čikagoje ir eiti provincijos generalinio vizitatoriaus pareigas. 1947 m. sugrįžo atgal į Amžinąjį miestą — Romą, kur buvo paskirtas generalinio postulatoriaus pareigoms.

Postulatoriaus pareigos yra rūpintis Dievo Tarnų bylomis. Tėvai Marijonai turi tris kandidatus

į palaimintuosius: vienuolijos pirmąjį įkūrėją — Stanislovą Papičinską, Kazimierą Wyšinskį (mirusį Portugalijoje) ir arkivysk. Jurgio Matulaičio, mirusį Kaune 1927 m. sausio mėn. 27 d. Visų trijų bylos pradėtos, jomis pavesta rūpintis kun. Kaz. Reklaičiui. Tai tikrai didelės ir atsakingos pareigos: padėti pakelti į altorių garbę tuos asmenis, kurie nusipelnė Bažnyčiai.

KUN. KAZ. REKLAICIO ŠVIESI ASMENYBĖ

Kun. K. Reklaitis pasižymi dideliu nuosirdumu ir paprastumu. Visiems ir visada jis yra pasiruošęs padėti, išlaikydama linksmą nuotaiką ir gerą ūpą.

Romoje tarp kitataučių kun. Reklaitį visi gerai pažįsta kaip „Padre Casimiro“, kuri visi Romoje gerai pažįsta, nes virš 30 metų kaip praleido Romoje.

Nors kun. K. Reklaitis niekada nebuvo labai stiprios sveikatos, bet už tai jam Dievas davė gerą širdį ir linksmą būdą, kuris jį palaiko. Tėduoda Gerasis Dievas dar ilgas metus pasidarbuoti: vienuolijos ir visos Bažnyčios naudai.

Kun. Augustinas.

Dr. ALBERTAS ADAMINAS
Ortopedija ir traumatologija.
(Kaulų sulūžimai ir ligos)

Priima: pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais nuo 16 iki 19 val. Aldecoa 935, Avellaneda T. E. (privatus) 22-4090.

Antradieniais ir ketvirtadieniais nuo 17 iki 19 val.: Alsina 174, Avellaneda. T. E. 22-6631.

MISIONIERIUS IŠ KINIJOS

Jau metai laiko, kaip Argentinoje gyvena misijonierius Tėvas Luciano Brandy, kuris parašė knygą apie komunistų žiaurumus Raudonojoje Kinijoje ir kuris nuolatos eina su paskaitomis po mokslo įstaigas, parapijas ir draugijas.

Tėvas Brandy kalbėjo per „Laiko“ 15 metų sukaktį. Todėl kaikuriems jau yra žinomas. Supažindinsime „Laiko“ mielus skaitytojus su šiuo nuostabiu misijonierium, kuris nežiūrint savo silpnos sveikatos ir amžiaus kalba pasauliui apie komunistų daromus žiaurumus ir perspėja laisvėje gyvenančius.

Misijonierius kilimo yra iš Vengrijos, bet dar jaunas apleido savo tėvynę, nes pasirinko misijonieriaus kelią. Kinijoje Tėvas Brandy išbuvo nuo 1928 iki 1950 metų, jis išgyveno Čenkaišeko valdžią, vėliau pilietinį karą vedama Maucentungo ir galop komunistinį terorą, užėmus Maucentungui Kinijos valdžią.

Savo knygoje: „Balsuok už komunistų partiją“ (Tiesa įvykių šviesoje) misijonierius aprašo savo gyvenimo nuotykius, išgy-

• Parsiduoda tuščias namas, krautuvė, valgomasis, 2 miegamieji 2 virtuvės, garažas. Yra garzas ir kiti patogumai. Pringles 86, Lanus Oeste (Aukš. Pavon 3.600). Teirautis: Gaaguazu 30, Lanus.

ventus su komunistais, kurie sukelia šurpą ir pasibaisėjimą. Pavyzdžiui pilietinio karo metu komunistų banditai pagrobė vienos šeimos mergaitę ir gražinimui paprašė 1000 amer. dolerių. Tėvai šiaip taip sudėjo pusę sumos ir pasiuntė, pažadėdami vėliau visą sumą sumokėti. Tuomet banditai atsiuntė pusę mergaitės kūno. Taip gali padaryti tikrai laukiniai. Bet tai daro komunistai, kurie skelbia žmonijai savo „rojų“.

Pats misijonierius stebuklingu būdu tris kartus ištruko iš komunistų rankų, kol pagaliau atsidūrė laisvėje. Aplankė Italiją, Vokietiją, Daniją, Belgiją, Šveicariją, Š. Ameriką, skaitydamas pasakaitas. Dabar randasi jau metai Argentinoje.

Kalba šalia kinų kalbos dar šiomis kalbomis: anglų, italų, ispanų, vengrų ir vokiečių kalbomis. Kas norėtų įsigyti jo knygą, gali gauti parapijos raštinėje. Kai- nuoja 50 arg. pezų.

PAS MUS, ARGENTINOJE

Lietuviškas piknikas
Villa Elisoje

Sekmadienį, spalio mėn. 27 dieną, skaitlingas būrys lietuvių iš įvairių Buenos Aires vietų: Avellanedos, La Platos, Berisso, ir kitų vietovių, įvairiausiomis susisiekimo priemonėmis, kaip savais autais, pulmanais, privažiuo į būsimą naują namus, praleisti sekmadienio liuoslaikį tyrame ore.

12 val. įvyko pamaldos — šv. mišios, kurias atlaikė kun. J. Margis, lietuvių parapijos klebonas, vietos koplyčioje ir pasakė tai progai pritaikintą pamokslą. Mišių metu visi sutartinai, pagal lietuvišką paprotį, giedojo mūsų tradicines giesmes.

Po pamaldų įvyko visiems bendri asado pietūs, kurių metu skambėjo naujai atvežti iš Š. Amerikos plokštelių bei visų dalyvių skambios sutartinės, kurios ne vieną nukėlė į savo gimtojo kaimo aplinkumą.

Vaišių metu taip pat netruko ir oficialiosios dalies. Pijus Gudelevičius, vadovaujant to namo šeiminkui, kun. Švedui, pasakė jausmingas kalbas. Taip pat neatsilikio ir kiti, kurie ta proga kalbėjo, kaip Pijus Sakalauskas, Vincentas Stundžia, Karolis Mišūnas, stud. Olga Čekanauskaitė, stud. Vincas Stundžia, Tadas Jasinevičius, Jonas Talmontas ir kiti dalyviai, už kurių kalbas padėkojo kun. J. Margis ir kun. Švedas. Po to visiems gerai pažįstamas Berisso solistas Griška padainavo Kur Bakūžė Samanota ir daugiau kitų populiarių lietuviškų dainelių. Žinoma, kad dainininkui už tai atsilygino gausiais aplodismentais.

Visi šios išvykos dalyviai šia iškila buvo be galo patenkinti, nors tam oras ir buvo nežavėtinas — mat laiks nuo laiko visus argentinietiškas sodrus lietuviai palaistydavo. Būtų pageidautina daugiau tokių išvykų artėjančios vasaros metu.

(atkelta iš 1 pusl.)

Jei turime savas patalpas, leisime jaunimui jomis laisvai naudotis nestatydami pirmon vieton savo komercinius norus. Jeigu mus dominuoja biznieriški polinkiai, tai turėtume gerai žinoti, kad norintieji prekiauti privalo investuoti, kad po kiek laiko, įdėtasis kapitalas imtų duoti pelną. Jaunimas, tai geriausia lietuviškos visuomenės investicija! Juo daugiau įmokėsime, tuo didesnes palūkanas atsiimsime.

Dažnai kvieskime jaunimą dalyvauti mūsų festivaliuose su savais numeriais: šokiais, dainomis, sportu, teatru, koncertais, paskaitomis ir t. t. O kas svarbiausia — būtina dalyvaukime jaunimo parengimuose. Tuo jam pakelsime ūpą dar smarkiau pasidarbuoti, nes matys, kad jo darbais domiasi. Yra tiesiog nusidėjimas prieš mūsų tautą teisinti savo nėjimą į jaunimo vakarus sakant: — Keli pramuštgalviai užsimanė tai matai ir eisiu. Kokia minties nesamone! Ne, ne pramuštgalviai o mūsų ATEITIS; juk tai mūsų ateitis, mūsų pačių vaikai! Jeigu juos pramesime, tai ir mūsų organizacijų dienos suskaitytos.

VARDAS NERA SVARBUS

Kad jaunimo grupių vardai keičiasi dažnai? Lai keičiasi, tai visai nesvarbu. Argi mums ne visvien ar organizuotas jaunimas vadinsis skautais, ateitininkais, vyčiais, ar bet kokių kitu vardu,

ROSARIO SVETIMTAUČIŲ DIENOS MINĖJIMAS

Kaip visais metais, taip ir šių metų lapkričio mėn. 3 d. Rosario mieste įvyko "Imigrantų Dienos Šventė", kuri gražiai buvo suorganizuota.

Iš ryto 10 val. vaikų ligoninėje (Dr. J. Vitela vardo) visi vaikai buvo apdovanoti saldumynais. 11 val. prie "Vėliavų Paminklo" buvo padėtos gėlės, o 12,30 val. įvyko bankietas Laprida gatvėje Piamontese salione. Dalyvavo gausiai svečių, jų tarpe Rosario miesto valdybos keletas pareigūnų. Rosario miesto prekybininkai apdovanojo specialiais pakietais. Ross galerijos savininkas įteikė antrą dovaną — knygą apie imigrantus Argentinoje. Buvo pasakyta visa eilė kalbų, kuriose buvo nušviesta imigrantų reikšmė kraštui ir jo kultūrai.

Pasibaigus pietų bankietui buvo parodyta filma iš praėjusių metų Imigrantų Dienos eisenos, kur matėsi ir lietuvių grupė, kuri gražiai pasirodė, nes p-lė A. Purdytė buvo išrinkta grožio karalaitė.

Vakare apie 6 val. prie "Vėliavų Paminklo" buvo gražus pabusis su muzika, dainomis ir šokiais, kur dalyvavo daug publikos.

M. K.

• Jurgis Gleznys, Rosario lietuvių veikėjas, technikos fakulteto studentas jau baigia atlikti kariuomenės tarnybą Paranos mieste.

Jurgio tėvelis Petras Gleznys yra atvykęs iš Nuotekų km. Ukmergės apskr. Jau geras laikas kaip dirba vienoje "Bunge Born" firmoje už vadovą, kur kartu dirba ir kitas lietuvis prof. Ant. Krapavickas, skirstydamas firmos premijas.

• Bronius ir Rožė Simanaukai, pagerino ir padidino savo krautuovę Entre Rios gatvėje. Taip pat prapletė ir sumodernino savo gyvenamąjį namą.

• Tamara Klimaitė-Routaboul gavo diplomuotos plaukų dažytojos diplomą. Iš 30-ties kursantų baigė antrąją su pagyrimo diplomu.

• Naujai perorganizuotas Liberacion Europea sąjūdis pradėjo savo darbą š. m. spalio mėn. 25 dieną. Naujasis Liberacion Europea komitetas sudarytas iš 17 pavergtų Europos tautų atstovų. Lietuvius tame sąjūdyje atstovauja Ant. Balčiūnas ir St. Babronis.

kol seks mūsų pramintais, bet jau lygesniais takais? Tikslas — ne vardas, turi rūpėti.

Taip pat būtų klaidinga jaunimui viską duoti sidabro padėkle, už tai jokio atsilyginimo neprašant. Tokiu atveju jaunimas pasijus esąs bejėgiu invalidu, kuriam visi stengiasi padėti iš užuojautos, be to nejaus gaunamų malonių tikrosios vertės ir jų nebrangins. Jaunimui privalome padėti visur ir visuomet, bet taip, kad jis suprastų jog reikalas eina tarp lygaus su lygiu. Kad pajustų savo svorį, bet kartu žinotų ir kitų nepaneigiamą vertę. Iš mūsų pusės turi plaukti palankios sąlygos ir moralinė bei materialinė parama, gi iš jaunimo lai plauks idėjos, entuziasmas ir noras pasidarbuoti.

Ką šiadien sėjame, rytoj piaušime.

Kęstutis Ulvytis.

BERISSO

• Katalikų "Mindaugo" savišalpos ir kultūros draugija dėkoja p. Vladui Deveikiui už paaukotus 500 pežų draugijos kultūros reikalams.

• Mokytoja Ilda Laurinaitis sukūrė šeimos židinį su Ebert Alfredo Starna. Jaunųjų tėvai Ona Laurinaitienė ir Julio Starna vaišino apie 140 svečių iš abiejų šeimų. Vaišėse dalyvavo Juozas Stočkūnas su šeima, iš Buenos Aires, dalyvavo p-lė Žemaitytė su savo sužadėtiniu Ricardo Muškėtu. Dulksnių šeima, Liepa su šeima, Jocių šeima, Griškų šeima, Šeštakauskai, Launikoniai, Stočkūnai, p-lės Paulina ir Juanita Trinskaitės, p-nia Virbickienė, Stasiai, J. Kulikauskas, A. Griška ir L. Mikelaitis.

Jaunieji gavo daug gražių dovanų ir begalės sveikinimų. Po vestuvinei kelionei jaunieji išvyko į Mendoza.

• Lapkričio mėn. 24 d. "Mindaugo" draugijos patalpose įvyko kortų žaibinis turnyras draugijos narių ir visų prijauciančių tarpe.

• Gruodžio 14 dieną rengiamas pobūvis-atsisveikinimas su Berisso choro dirigentu p. Alfonso Petraičiu, išvykstančiu nuolatiniam apsigyvenimui į Braziliją. I šį pobūvį mielai kviečiami visi Šv. Cecilijos choro dalyviai, organizacijų atstovai ir visi prijauciantieji.

Grožio salonas TAMARA

Ilgalaikis plaukų sušukavimas
Priimamos mokinės
Tamara Klimaitė-Routaboul
Güemes 2437, Rosario, Sta. Fe

"VITRAL"
Vitrinių Fabrikas
Įrengimas modernių vitrinų
prekybos namams ir krautuovėms.
Sav. W. A. Rastauskas
Av. SAN MARTIN 3038
Lomas del Mirador

Kirpykla "OLGA"

Ilgalaikis plaukų sušukavimas
(karštas ir šaltas, atliekamas moderniškais mašinomis ir naujais metodais. — Priimama mokinės)
Olga Jasiulytė - Vitkauskienė
Wilde, Av. Gen. Cadorna 85

REFRIGERACION

Pintura Abonos
Alfonso Žvinys
Guatemala 3275 — Val. Alsina
TE. 208-9566

La acreditada y conocida

Fiambrería Alemana
de Cuika Constantino
Olavarría 185 — Quilmes

Skrybėlės, Pirštinių,

Jaunavedžių Papuošalai
ir kita išsinuomoja.

Kreiptis pas:

Johaną Vijunaitę
nuo pirmadienio iki penktadienio
nuo 15 iki 19 val.
AV. MITRE 2274 — 6 PISO
AVELLANEDA

Parduoda

- AKORDEONUS, BANDEONUS,
- PLOKSTELIS, PIANINUS,
- TELEVISIJOS APARATUS

Casa MUSKETAS

ISNUOMUOJAMA PIJANINUS
Sanabria 2790-92 T. E. 50-5048

TĖVŲ JĖZUITŲ Radio Valandėlė, duodama sekmadieniais
nuo 8.15 iki 8.45 per Radio Sarandí C X 8, Montevideo.

MŪSŲ MIRUSIEJI

† MIRĖ DARBŠTUS LIETUVIS KAZIMIERAS SAPRIGONAS

Eidamas 58 metus amžiaus po trumpos ligos Alvear ligoninėje š. m. lapkričio 4 d. mirė Kazimieras Saprigonas. Velionis kilimo buvo iš Svedasų parapijos, Rokiškio apskr. Argentinon atvyko 1930 metais. Po metų vedė Oną Žvirblytę.

Velionis virš 30 metų išdirbo „Drapo“ fabrike. 9 mėnesiai kaip buvo išėjęs pensijon. Velionis buvo labai darbštus ir gero bei linksmo būdo lietuvis, visų mėgiamas. Galvojo pasiūlyti perdarbingų metų, bet Viešpats pasisaukė pas save. Velionis lapkričio mėn. 8 d. daugybės pažįstamų bei giminių buvo palydėtas: Chacarita kapines ir palaidotas nišoje. Religinį patarnavimą atliko kun. Aug. Steigvila, palydėdamas iki amžino poilsio vietos.

Giliame liūdėsyje liko žmona Ona Žvirblytė, sūnus Jonas su žmona Brone Starkute. Lietuvoje liko brolis Jonas, sesuo Elena ir 87 metų senukas tėvas. Š. Amerikoje dėdė Jonas. Argentinijoje visa eilė artimųjų draugų ir pažįstamųjų.

† JUOZAS SLANČIAUSKAS, 59 metų, kilęs iš Suvalkijos — Marijampolietis Argentinon atvykęs su savo žmona Agota Vilkelūte-Slančiauskiene. Visą laiką dirbo tekstilės Pikalugo fabrike. Mirė 31. 10. 63. Palaidotas savo sūnaus Antano Slančiausko rūpesčiu Sarandí kapuose. Velionis paliko giliame liūdėsyje sūnų Antaną, kuris yra Šv. Cecilijos choro dalyvis, ir žinomas kaip geras solistas, buvęs Aitvarų kvarteto dalyvis. Paskutiniai kelionėi susirinko didelė minia žmonių, kurie palydėjo į amžino poilsio vietą. Tebūna jam lengva Argentinos žemė.

• **JUOZAS BUTKEVIČIUS**, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

† JUOZAS BUTKEVIČIUS, gimęs 1904 m. lapkričio mėn. 27 d., Širvintuose. Atvykęs Argentinon visą laiką dirbo Rigolėu stiklo fabrike Berazategui, kur turėjo nuosavybę. Mirė 18. 10. 63 po ilgos ir sunkios ligos. Velionis paliko nuliūdusią žmoną Barborą Masiukaitę-Butkevičienę ir dvi ištėkėjusias dukteris. Palaidotas Quilmes kapuose.

JUOZAS VARŠKYS

† Juozas Varškys, "Laiko" garbės leidėjo Augustino Varškio brolis, nuvykęs po antrojo pasaulinio karo iš Italijos į Australiją, širdies priepolio ištiktas mirė, birželio 6 dieną 1963 metais, eidamas 35 metus. "Laikas" savo garbės leidėjui Augustinui Varškiui reiškia giliojo užuojautos paveda Aukščiausiojo gailestingumui.

† POVILAS DRUSYS

...64 m. amžiaus mirė 6.XI.1963. Velionis buvo kilęs iš Anykščių parapijos, Utenos apskr. Argentinon atvyko 1926 metais, dirbo Wilsono skerdykloje ir medžio apdirbimo fabrikuose. Liūdėsyje paliko jau senai sergančią žmoną, seserį Oną Kasparaitienę su vyru ir Romeiko šeimą Argentinoje, o brolį Joną Drusį Šiaurės Amerikoje. Buvo palaidotas Lomas de Zamora kapuose 8.XI.63.

† EDVARDAS LIVEIKIS

Eduardas Liveikis su savo kaimynais irdamasis valtele Tigrės upe, staiga buvo užkluptas smėlių vežančio laivo. Pamatę pavojų visi trys šoko į vandenį. Velionis būdamas silpnesnės sveikatos, dingo upės bangose, kiti du jo draugai išsigelbėjo. Tik po keturių dienų tepavyko surasti jo kūną vandenyje. Buvo pašarvuotas savo namuose Villa Lugane ir 14.XI.63 palaidotas Flores kapuose.

Velionis buvo kilęs iš Maletų valsč. Ukmergės apskr. Visą laiką dirbo Mataderos skerdykloje, paskutiniu laiku buvo jau išėjęs į pensiją. Velionis buvo veiklus Lietuvių Centro Valdybos narys, ir L. Centro veikėjas, paliko nuliūdusią žmoną Veroniką, sūnų Vladislovą ir brolį Kazimierą su šeima. Pomirtinėn kelionėn jį palydėjo Lietuvių Centro nariai ir didelis būrys draugų.

ONA BALNAITYTĖ

Siuwėja - Modista
MADRID 1020 — DOCK SUD

S K A I T Y K
I R P L A T I N K
" L A I K A "

FABRICA DE SILLAS Y TAPICERIA

CARPINTERIA EN GENERAL

— DE —
Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811 AL 17

T. E. 68-7208

JAUKIOS IŠLEISTUVĖS

Š. m. spalio mėn. 26 dieną p. Dom. ir Ant. Levanavičių namuose rambyniečiai surengė savo šokių mokytojai p. Lidijai Petravičienei išleistuves. Suvažiavo atsisveikinti ir pasibūvoti netik visi rambyniečiai, bet ir jų tėvai, broliai ir seserys. Stalus teko kieme tiesti. Vaisės gausios ir skoningai paruoštos tiek pačių rambyniečių, tiek jų artimųjų. Oficialioje kalbų dalyje muz. Alf. D. Petraitis trumpai prisiminė "Rambyno" nueitą kelią lietuvių vardo garsinime argentiniečių tarpe. Ponia L. Petravičienė jautriu žodžiu kreipėsi paskutinį kartą į "savo vaikus", kurie jai dėkingumo ir prisiminimo ženklai padovanojo aukso medalį su šalia

atsisveikinimo datos vienodžiu įrašu: "Rambynas". Iš tiesų tuo viskas pasakyta: tai bus vargo, pastangų, repetitijų, švenčių ir stiprių pasirodymų santrauka. Inž. Alg. Rastauskas, naujasis vadovas, nušvietė ateities planus, kartu išskeldamas p. Lidijos Petravičienės ankstyvesnę veiklą lietuviško meno baruose.

Po tortos ir šampano sekė linksmi šokiai. Rambyniečiai dar kartą norėjo parodyti ir karta pasirodyti tautiniais šokiais, bet ši kartą buvo šokama su ypatingu entuziazmu ir atsidėjimu, ši kartą "Rambynas" šoko savo mokytojos Lidijos Petravičienės garbei.

Rambynietis.

ATVYKSTA NAUJAS MISIJONIERIUS LIETUVIAMS

Iš Čikagos lapkričio mėn. pa- baigoj Argentinon atvyks naujas misijonierius lietuviams, tai kun. Juozas Petraitis, MIC. Naujas misijonierius kilimo iš Kelmės parapijos, Tauragės apskr. Mokslus ėjo Telsių, Kauno, Seminarijoj, Eichstaette (Vokietijoje), Romoje ir Š. Amerikoje. Dirbo Š. Amerikoje kaip vikaras ir kaip Provincijos sekretorius.

ATEITININKAI RUOŠIASI VASAROS STOVYKLAI Ateitininkų Draugovė Argentinijoje organizuoja Villa del Dique, Tėvų Marijonų vasarvietę, bendras vasaros atostogas. Laukiama į šias atostogas atvykstant studentų iš Brazilijos ir Urugvajaus. Atostogos yra pramatytos nuo 15 iki 30 sausio mėn. 1964 metais.

PAMINĖKIME IMIGRANTŲ DIENĄ

Būdami svečioj šaly toli nuo Tėvynės, prisimename savo gimtines. Visi imigrantai jungiasi kartu ir šįmet, kaip ir pernai gruodžio mėn. 1 d. minės IMIGRANTŲ DIENĄ su sekancia programa:

10.30 val. per Canalą 7 bus transliuojamos šv. Mišios.
17.15 val. c. Olavarría 486 — Boca, — San Juan bažnyčioje visų bendros mišios giesmėm ir maldom. (Tėve Mūsų malda — kieviena tauta savo kalba).

18 val. tos pačios San Juan parapijos salėje pasirodys įvairių tautų meninės pajėgos, tarp kurių ir „Rambyno“ ansamblis su šokiais.

Visus lietuvius, ypač gyvenančius Bs. Aires mieste (Capital) kviečiame dalyvauti šioje Imigrantų Dienos programoje.

Tėvai Marijonai Perkeltas Gv. Rožančiaus sekmadienis

Dėl Imigrantų Dienos šventės Gyvojo Rožančiaus susirinkimas iš gruodžio 1 d. nukeliamas į gruodžio 8 d., antrą mėnesio sekmadienį. Šv. Valanda lygiai 4 valandą. Po Šv. Valandos susirinkimas ir Arbatėlė salione.

• Klemensas Dedelė, 8.XI.63 parvyko iš Jungtinių Amerikos Valstybių atostogoms.

"RAMBYNAS" DĖKOJA

Nuoširdžiai dėkojame visiems prisidėjusiems prie mūsų vakaro parengimo: "Ar aš, Tau sese, nesakiau", įvykusio 1963 metais spalio mėn. 5 d. Lietuvių parapijos salėje, ypač šioms mūsų geradariams: p. Lidijai Petravičienei ir p. A. Rastauskui už programos suruošimą ir vadovavimą. Visoms "rambyniečių" motinoms už bendradarbiavimą, taip pat dėkojame p-niai V. Marcinkevičienei, p-lei Ald. Jablonskytei ir p. J. Zorubai už talką vaidinime.

L. Levanavičiui už estereofoninio aparato paskolinimą, p. K. Mačiuliui už šviesų įrengimą, p. M. Vileikiui, p. Kaibutienei ir A. Kaibutui už salės sutvarkymą, p. Alfr. Lukinskiui ir Ernestui Paršeliui už talką prie bilietai. Taip pat dėkojame visiems atsilankiusiems, Alf. D. Petraičiui ir visiems kitiems prisidėjusiems šokių ar tokių būdu prie mūsų vakaro pasisekimo.

"Rambynas".

PASIDARBAVO

Jaučiame didelę moralinę pareigą ir dėkingumą visiems mūsų geradariams, kurie niekad neatsisako reikalui esant mums padėti, tebūna jiems nors tas moralinis atpildas, kurį mes čia norime išreikšti: pp. Mortai Sturevičienei, Julijai Karaniauskienei, Valerijai Rastauskienei, Antonijai Jušinskaitei, Uršulei Šilaičkenei, Karolinai Krutienei, Pranciškai Gailiūnienei, Monikai Kriščiūnienei, Veronikai Marcinkevičienei, O. Kniežaitei, Danutei Sabunaitei, Vladislovai Pajaujijenei, Rozalijai Kazeliūnienei, Onai Kundrotienei, P. Grigaliūnienei, Uršulei Blumbergienei, Genei Macaitienei, Brunai Gokienei, Veronikai Jokubauskienei ir p-lei P. Marcinkevičiutei ir talkininkams Pranu Kisieliui, Jonui Kriščiūniui, Julijai Jakubkai, Pijui Gudelevičiui ir visiems kitiems kokių nors būdu mums padėjusiems pravedimui. Ypač esame dėkingi visoms ir visiems už paaukotus tortus, pyragus, sumuštinį darymą bei visas kitokias aukas. Ypatinčiai p. Inž. S. Babroniui už taip malonios programos pravedimą, visiems kalbėtojams bei sveikintojams už visus gražius linkėjimus rengėjų komisijos vardu rariame nuoširdžiausią Ačiū!

Šventės Rengimo Komisija (Šventės aprašymas 328 nr.)

AUKOS RADIO VALANDĖLEI

- § 1000 — L. ir Elena Ryseliai
- „ 725 — Dr. Aug. Laucius
- „ 200 — Kaz. Vaištaras
- „ 120 — J. Valantinavičienė
- „ 75 — Stasys Vilkišius

P. Ryseliai aukavo už rugsėjo ir spalio mėnesius. Visiems aukavusiems Radio Valandėlės Vadovybė nuoširdžiai dėkoja.

• Stasys Rukšėnas iš Quilmes, kelių kolektyvų savininkas, naujo kolektyvo pravažinėjimo tikslu buvo išvykęs į Mar del Plata, Miramar ir kitas pajūrio vietas. Drauge išvyko ir ponia Elena Rukšėnienė, p-lė Mirra, lietuvių tautinių šokių ansamblio Rambynas dalyvė, sūnus Eduardas, Zeferinas Juknevičius ir kiti jų šeimos draugai.

• Konstantinas Račkauskas, gyvenantis Quilmėje, baigė įsirengti erdvų, gražų ir modernų namą. K. Račkauskas ilgą laiką yra buvęs Quilmės mikro-kolektyvų bendrovės direktorium. Už gerą ir pavyzdinę bendrovės vedimą yra apdovanotas aukso medaliu ir garbės diplomu. P. K. Račkauskas yra taip pat tos bendrovės dalininkas ir turi tos bendrovės linijoje savo kolektyvus.

• Pp. Runimų, gyvenančių Quilmės mieste, namuose lankėsi p. Ščešnulevičius iš Montevideo. Ta proga ponia Runimai savo svečio garbei buvo suruošę šaunius pietus, kuriuose dalyvavo jų šeimos draugai bei pažįstami. — P.Runimas eina atsakingas pareigas Quilmės alaus darvykloje, sūnus studijuoja industrinėje mokykloje, o dukterė sėkmingai dirba prekybos firmoje.

• Inž. Antano Aleksos dukrelė sulaukė vienerių metų amžiaus, ta proga turėjo šeimynines vaišes, o mažoji sukaktuvinė gavo nemažai dovanų.

• Inž. A. Aleksos tėvelis buvo sunkiai susirgęs, bet dr. Jono Simanausko geroje priežiūroje panaudojus modernias gydymo priemones jaučiasi gerai ir baigia sveikti.

• Herminija Burbaitė-Jokubauskiene, su savo vaikučiais lapkričio mėn. 3 dieną atvyko iš Šiaurės Amerikos aplankyti čia gyvenančių savo tėvelių, drauge su ja atvyko ir jaunoji Matukienė, Algirdo Matuko žmona, išvykusi prieš kelis metus į Š. Ameriką.

• Mykolas ir Marija Čedaitė Galeckai, lapkričio mėn. 1 dieną išvyko nuolatiniam apsigyvenimui į Čikagą pas savo dukterį ir žentą Černiauskus, kurie prieš kelis mėnesius buvo išvykę iš Argentinos ir gyvena Čikagoje.

• Š. m. lapkričio 13 d. Buenos Aires Valstybiniam Universitete Farmacijos ir Biochemijos Fakultete įvyko paskutinės laidos studentams diplomų įteikimas ir priesaika. Ta proga davė priesaiką ir gavo baigimo diplomą ir mūsų tautietis Alfonsas D. Petraitis.

• Š. m. lapkričio 15 d. iš Ezeizos aerodromo į JA Valstybes nuolatiniam apsigyvenimui išskrido p. Lidija Petravičienė su dukromis Laima ir Rima. Jų išlydėti ir atsisveikinti susirinko neįprastai didelis vietos lietuvių būrys.

PAJIEŠKIJIMAS

P. Genutė Bajoriūnienė, gyvenanti Chicagoje, pajieško Vinco Alekno, kurio tėvo vardas Petras. Pajieškomasis ar apie jį žinantieji prašomi pranešti Pijui Gudelevičiui "Laiko" administracijoje.

LAIKAS

PATRIJOTINIO RELIGINIO TURINIO LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — S. Sapla, Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi. Redakcijai nuošūra; nesunaudoti — gražinami tik autorius prašant. Kaina: Argentinoje metams \$ 250.— administracijoje, \$ 265.— namuose, Urugvajuje met. 20 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XVI Metai, Nr. 329

1963 m. lapkričio mėn. 19 d.

MIŠIOS AUŠROS VARTŲ BAŽNYČIOJE

LAPKRIČIO MĖNUO:

22 d. penktad.: 6.50 val — aa Pranciškus Buzas (6 mėnesiai); 8.15 val. — aa Apolonijs Kisieliene.

23 d. šeštad.: 6.50 val. — aa Magdalena Galickienė; 10 val. — aa Jonas Motiekūnas (funeralas).

24 d. sekmad.: 7 val. — aa Simonas Andriuskevičius; 10 val. — aa Bernardas Simanaukas; 11.30 val. — aa Jonas Šimlūnas; 19 val. — Prie Sopulingos Dievo Motinos.

25 d. pirmad.: 6.50 val. — aa Bronislava Klimanskienė; 7.30 val. — aa Bruna, Morta, Antanas Raudonikiai.

26 d. antrad.: 6.50 val. — aa Bruna ir Petras Raudonikiai; 8.15 val. — aa Juozas Keblys, Januliai ir Kalveliai.

28 d. ketvirtad.: 6.50 val. — Janciai ir Ivaškiai; 9 val. — aa Jurgis Starkus (metinės-funeralas); 19.20 val. — aa Bertaškų, Dirvelių ir Dukštų mirusieji.

29 d. penktad.: 6.50 val. — aa Stanislova Misevičiūtė; 19.00 val. — aa Kun. Kazimieras Veng-

ras (užsakė Gv. Rožančius); 8.15 val. — aa Kazlauskai ir Pikai.

30 d. šeštad.: 6.50 val. — aa Andrius ir Marija Grigaliūnai; 8.15 val. — aa Druliai.

GRUODŽIO MĖNUO:

1 d. sekmad.: 7 val. — aa Povilas Rastauskas; 9 val.: — už sielas skaistykloje; 10 val. — aa Antanas Šalčiūnas.

2 d. pirmad.: 6.50 val. — prie Šv. Kazimiero; 8.15 val. — aa Antanina Grebauskiene.

3 d. antrad.: 6.50 val. — prie Marijos.

4 d. trečiad.: 6.50 val. — aa Motekūnų mirusieji; 8.15 val. — už sielas skaistykloje.

5 d. ketvirtad.: 6.50 val. — už kunigų pašaukimus; 19.30 val. — už vienuolių pašaukimus; 9 val.: — aa Mainionių ir Velykių šeimos.

6 d. penktad.: 6.50 val. — Maldos Apaštalavimo intencija.

7 d. šeštad.: 6.50 val. — aa Marijonų pašaukimus; 9 val. — aa Andrius Barišauskas (metinės).

DĖMESIO!!

"Laiko" administracija gavo pakartotinių prašymų laišku iš keletos Pietų Amerikos valstybių, kurios prašo prisiųsti šiuos "Revista Baltica" 1, 2, 3, ir 4 numerius bibliotekų rinkiniams papildyti.

"Laiko" administracija tų numerių jau nebeturi, todėl kreipiasi į "Laiko" skaitytojus, ypač į didesnes įstaigas, kaip atstovybes, konsulatą, kuriems buvo pasiųsti didesni kiekiai minėtų numerių, prašydami atsiųsti administracijai, kuri persiųs prašantiems. Adm. P. Gudelevičius.

SKURĖ LIETUVIŠKĄ ŠEIMA

Juanita Zakaite ir Albinas Makaravičius sukūrė šeimos židini 9.XI.63. Bažnytinės apeigos įvyko Nueva Pompeya bažnyčioje, vestuvinės vaišės buvo iškilmingai paruoštos Lietuvių Centro rūmuose dalyvaujant apie 300 žmonių. Jaunuosius prie altoriaus palydėjo Dominikas Zakas, Angela Makaravičienė ir Benediktas ir Luisas Pazdagiai. Povestuvinei kelionei jaunavedžiai išvyko į San Carlos de Bariloche, o iš ten išvyko į Mendoza.

REIKALINGA TARNAITĖ

Jei galima vyresnė 35 metų amžiaus, kuri moka visus darbus ir virti valgyti. Visas valgis ir kambarys ir geras užmokestis. Teirautis telefonu 44-4412.

DĖMESIO!

Nauja Lietuvių Radio Valandėlė

"LITUANIA EN EL RECUERDO"

(Lietuva prisiminimuose)

ŠEŠTADIENIAIS nuo 14.30, iki 15 val.

per LR 2 "RADIO ARGENTINA"

DĖMESIO!